ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 808	Κυριακὴ πρὸς τῆς Ὑψώσεως (Γαλ. 6,11-18) 9 Σεπτεμβρίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὸ καύχημα τῶν Χριστιανῶν

«Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ»
(Γαλ. 6,14)

Ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, ἔχει μέσα του μιὰ μεγάλη κακία, τὴν **ὑπερηφάνεια**. Ἡ ὑπερηφάνεια δὲν κρύβεται. Ὅπως ὁ καπνός, ὅπου καὶ νὰ εἶνε, βγαίνει, ἔτσι καὶ ἡ ὑπερηφάνεια. Ὁ ὑπερήφανος ἄνθρωπος φαίνεται ἀπὸ τὴ ματιά, ἀπὸ τὸ περπάτημα, ἀπὸ τὸ ροῦχο του, ἀπ' ὅλα. Φαίνεται προπαντὸς ἀπὸ τὴ γλῶσσα καὶ τὰ λόγια του. Δὲν θὰ πῇ ποτέ εὐχαριστῶ, δὲν θὰ πῇ ποτέ *«Δόξα σοι, ὁ Θεός»*. Αὐτὸς δοξολογεῖ ἕναν ἄλλο θεό, τὸν ἑαυτό του. Αὐτός εἶνε ὁ θεός του, τὸ εἴδωλό του. Καυχᾶται συνεχῶς γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Γιὰ τί καυχᾶται; Γιὰ διάφορα πράγματα. Οἱ περισσότεροι καυχῶνται γιὰ τὰ λεφτὰ καὶ τὰ πλούτη τους, γιὰ τὰ χωράφια καὶ τὰ οἰκόπεδά τους, γιὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ καράβια τους, γιὰ τὶς μετοχὲς καὶ τὶς λίρες τους, γιὰ ὅλα ἐν γένει τὰ ὑλικὰ πράγματα. Ἄλλος καυχᾶται γιὰ τὰ μπράτσα, γιὰ τὴ δύναμί του, γιὰ τὴ ρωμαλεότητά του, γιὰ τὴν ὑγεία του. Ὁ ἄλλος καυχᾶται γιὰ τὴν ὀμορφάδα του, ὁ ἄλλος γιὰ τὴν εὐφυΐα καὶ τὴν ἐξυπνάδα του. Ὁ ἄλλος καυχᾶται γιὰ τὴν τέχνη ἢ γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴ σοφία του. Ὁ καθένας καυχᾶται γιὰ κάτι. Οἱ ἄνθρωποι καυχῶνται ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς δικούς των. Ὁ ἕνας γιὰ τὴ γυναῖκα του, ὁ ἄλλος γιὰ τὰ παιδιά του ἢ τὰ κορίτσια του, ὁ ἄλλος γιὰ τοὺς προγόνους του ὅτι κατάγεται τάχατες ἀπὸ ψηλὸ τζάκι. Ὁ ἄλλος γιὰ τὸν τόπο τῆς γεννήσεώς του, ὅτι εἶνε πρωτευουσιάνος. Ἄλλος καυχᾶται γιὰ τὴν πατρίδα του· καὶ μάλιστα αὐτοὶ ποὺ εἶνε ἀπὸ μεγάλα κράτη, ἔχουν μεγαλύτερη ὑπερηφάνεια. Καυχῶνται γιὰ τὸ στρατὸ καὶ τὸ στόλο τους, γιὰ τοὺς πυραύλους καὶ τοὺς ἀστροναῦτες τους...

Ἀλλ' **ἀξίζει νὰ καυχᾶται κανεὶς γιὰ ὅλ' αὐτά;**

Σήμερα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, μᾶς ἀπαντᾷ· **Μὴ καυχάσθω ἄνθρωπος**· νὰ μὴ καυχᾶται ὁ ἄνθρωπος (βλ. Γαλ. 6,14). Καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, διὰ τῆς προφήτιδος Ἄννης, μᾶς παραγγέλλει· *«Μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ»* (Α΄ Βασ. 2,10).

Γιατί ὅμως νὰ μὴ καυχῶνται; Ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά.

Ἐσεῖς ποὺ καυχᾶσθε γιατὶ ἔχετε πλούτη, γιά ἰδέστε τί λέει ἡ ἱστορία ἀλλὰ καὶ σύγχρονα παραδείγματα. Βλέπεις τὸν πλούσιο καὶ ξαφνικὰ πτωχεύει· καὶ γίνεται τόσο φτωχός, ποὺ δὲν ἔχει νὰ φάῃ καὶ ζητιανεύει γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Τὰ εἴδαμε αὐτὰ στὴν ἐποχή μας. *«Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ»* (Ψαλμ. 33,10). Ποῦ εἶνε λοιπὸν τὰ πλούτη; Τί καυχᾶσθε, πλούσιοι; Ξέρετε, ἂν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς σας θὰ ἔχετε τὰ πλούτη σας;

Ἐσεῖς οἱ ἄλλοι, ποὺ καυχᾶσθε γιὰ τὴ δύναμι καὶ τὴν ὑγεία σας, νὰ λέτε «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ νὰ μὴ καυχᾶσθε. Πηγαίνετε στὰ νοσοκομεῖα καὶ στὰ ἄσυλα τῶν ἀνιάτων νὰ δῆτε· ἄντρες ποὺ πιάνανε τὴν πέτρα καὶ τὴ στίβανε, τώρα τοὺς βλέπεις ἐπάνω στὸ κρεβάτι καὶ δὲ μποροῦν οὔτε τὸ κουτάλι νὰ πιάσουν καὶ τοὺς ταΐζει ἄλλος. Ποῦ εἶνε ἡ ὑγεία; Τί καυχᾶσαι, ἄνθρωπε; Σήμερα εἶσαι ὑγιής, ἀλλὰ αὔριο θὰ εἶσαι;

Κ' ἐσεῖς οἱ ἄλλοι, ποὺ καυχᾶσθε γιὰ τὴν ὀμορφάδα σας· οἱ γυναῖκες, ποὺ μέρα - νύχτα εἶστε στὸν καθρέφτη καὶ ξοδεύετε τόσα γιὰ

νὰ φτειάξετε τὸ πρόσωπό σας· δὲν κάνετε ἕνα περίπατο στὰ νεκροταφεῖα, νὰ δῆτε μέσα στοὺς τάφους τὰ κόκκαλα καὶ νὰ μοῦ πῆτε ποιά εἶνε ἡ ὄμορφη καὶ ποιά ἡ ἄσχημη; Ποῦ εἶνε τὰ κάλλη; Ποῦ εἶνε αὐτὰ τὰ εἴδωλα; Τί καυχᾶσαι λοιπὸν γιὰ τὴν ὁμορφάδα;

—Μὰ ἐγώ, θὰ πῇς, δὲν καυχῶμαι γι' αὐτά. Ἐγὼ καυχῶμαι γιὰ τὴν ἐξυπνάδα, γιὰ τὰ γράμματά μου... Τί εἶνε ὅμως ἡ εὐφυΐα; Ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποὺ τὸ μυαλὸ καὶ τοῦ πιὸ εὐφυοῦς ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ θολώσῃ. Ἔχω παράδειγμα ἕναν καθηγητὴ πανεπιστημίου, ποὺ ἔλυνε καὶ τὸ πιὸ δύσκολο πρόβλημα στὸ ἄψε - σβῆσε, καὶ μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποὺ καθόταν στὸ γραφεῖο του, ἔπεσε μιὰ σταγόνα αἷμα στὸν ἐγκέφαλο καὶ τὸ μυαλό του θόλωσε. Ἔπαθε ἡμιπληγία καὶ τώρα τραυλίζει. Ποῦ εἶνε ἡ εὐφυΐα, ποῦ εἶνε ἡ ἱκανότης του; Μιὰ σταγόνα αἷμα θολώνει τὸ ἀνθρώπινο μυαλό.

Κ' ἐσεῖς ποὺ καυχᾶσθε ὅτι ἀνήκετε σὲ μεγάλο καὶ δυνατὸ κράτος, γιά ἀνοῖξτε τὴν ἱστορία νὰ δῆτε. Κράτη μεγάλα, ποὺ σκιάζανε τὸν ἥλιο μὲ τὰ ὅπλα καὶ τὰ βέλη τους καὶ τοὺς ἔτρεμε ὁ κόσμος, σὲ μιὰ στιγμή, σὲ μιὰ ὥρα, χάθηκαν ἀπὸ ἕνα σεισμό. Ποῦ εἶνε ἡ Βαβυλώνα, ποὺ ἦτανε σὰν τὴ Νέα Ὑόρκη; Τώρα ἀρχαιολόγοι σκάβουνε νὰ βροῦν τὰ ἐρείπιά της. Λοιπόν, μὴ καυχᾶσαι γιὰ τίποτε ἀπ' αὐτά.

* * *

—Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν τίποτα στὸν κόσμο, ποὺ ἀξίζει γι' αὐτὸ νὰ καυχᾶται ὁ ἄνθρωπος;

Ὄχι, ἀδέρφια μου. Γιὰ ὅσους πιστεύουμε, ὑπάρχει κάτι. Ποιό εἶνε αὐτό; Πέσετε νὰ τὸ προσκυνήσετε ἕως κάτω στὴ γῆ. **Εἶνε ὁ τίμιος σταυρός!** Αὐτὸ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα σήμερα· Ἂς καυχῶνται ἄλλοι γιὰ ἄλλα πράγματα, ἐγὼ καυχῶμαι μόνο γιὰ τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ· *«Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ»* (Γαλ. 6,14).

—Γιατί ὅμως, ρωτᾷς, γιατί πρέπει νὰ καυχῶμαι μόνο γιὰ τὸ σταυρό; **Τί εἶνε ὁ σταυρός;**

● Γι' αὐτὸν ποὺ δὲν πιστεύει, δὲν εἶνε τίποτα. Γι' αὐτὸν ποὺ πιστεύει στὸ Χριστό, εἶνε τὸ μεγαλύτερο πρᾶγμα. Ὁ σταυρὸς εἶνε **τὸ κλειδί**. Μιὰ πόρτα, ἀδέρφια μου, ἦταν κλειστὴ ἐπὶ πέντε χιλιάδες χρόνια, ἡ πόρτα τοῦ παραδείσου. Τὴν ἔκλεισε ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα, καὶ δὲ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Πῆγαν πατριάρχες, προφῆτες, δίκαιοι, μὰ δὲ μπόρεσε κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα. Καὶ τὴν ἄνοιξε ἕνας ληστὴς στὸ Γολγοθᾶ τὴν ὥρα τοῦ σταυροῦ. Τὴν ἄνοιξε μὲ κλειδὶ τὸ *«Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου»* (Λουκ. 23,42). Ἔτσι μπῆκε στὸν παράδεισο. Λοιπὸν ὁ σταυρὸς εἶνε τὸ κλειδὶ ποὺ ὁ ληστὴς ἄνοιξε τὸν παράδεισο.

● Ὁ σταυρὸς τί εἶνε; Εἶνε **τὸ κοφτερὸ σπαθί**, ποὺ κόβει κεφάλια δαιμόνων. Ἅμα ἔχῃς τὸ σταυρὸ μαζί σου, δὲ' φοβᾶσαι τίποτε. «Πέφτω κάνω τὸ σταυρό μου, καὶ ἄγγελος εἶνε στὸ πλευρό μου». Ναί, ὁ σταυρὸς εἶνε τὸ σπαθὶ τοῦ Χριστιανοῦ ποὺ νικάει τὸ σατανᾶ.

● Τί εἶνε ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ; Εἶνε **ἡ σφραγῖδα, ποὺ σφραγίζεται ὁ Χριστιανός**. Σὲ κάθε πρᾶξι στὴν Ἐκκλησία (θεία λειτουργία, ὄρθρος, ἑσπερινός, ἱερὰ μυστήρια), σὲ κάθε τι ποὺ πιάνει τὸ πετραχήλι ὁ παπᾶς, γίνεται σταυρός· εἶνε ἀπαραίτητη ἡ σφραγῖδα τοῦ σταυροῦ. Ὅπως τὸ χαρτὶ οἱασδήποτε ἀρχῆς χωρὶς σφραγῖδα εἶνε ἄκυρο, ἔτσι καὶ γιὰ κάθε τι ποὺ κάνουμε στὴν Ἐκκλησία· ὁ σταυρὸς εἶνε ἡ σφραγίδα τῆς χριστιανοσύνης.

● Τί εἶνε ὁ σταυρὸς ἀκόμα; Εἶνε, ἀδελφοί μου, **ἡ σημαία μας**. Πόσες σημαῖες ἔχει ἡ ἀνθρωπότης; Στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη κυματίζουν πλῆθος σημαῖες μὲ διάφορα σήματα καὶ χρώματα. Ὅταν μιὰ μέρα ὅλες αὐτὲς οἱ σημαῖες θὰ ἔχουν καταργηθῇ, τότε θὰ κυματίζῃ μόνο μιὰ σημαία· ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου. *«Ἐν τούτῳ νίκα»*. Αὐτὴ εἶνε ἡ σημαία μας, μὲ τὴν ὁποία νικοῦμε μέσα στοὺς αἰῶνας οἱ Χριστιανοί.

● Τί εἶνε ὁ σταυρός; Εἶνε **τὸ σωσίβιο**. Ὅπως ὅταν συμβῇ ναυάγιο, ἁρπάζει τὴ σανίδα ὁ ναυαγὸς καὶ σῴζεται, ἔτσι μέσ' στὴν τρικυμία τοῦ κόσμου καὶ στὰ ἄγρια κύματα τῆς ζωῆς, ὁ σταυρὸς εἶνε τὸ σωσίβιο ποὺ μᾶς σῴζει.

● Τί εἶνε ἀκόμα ὁ σταυρός; Εἶνε **τὸ δέντρο, ποὺ φύτευσε ὁ Χριστός μας στὸ Γολγοθᾶ**. Δυὸ χιλιάδες χρόνια προσπαθεῖ ὁ διάβολος νὰ τὸ ξερριζώσῃ, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσῃ, γιατὶ εἶνε ποτισμένο μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας. Καὶ ὅ,τι εἶνε ποτισμένο μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας, δὲν ξερριζώνεται. Ὁ σταυρὸς εἶνε τὸ δέντρο τὸ ἀθάνατο, *«ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα»*.

Δὲν τελειώνουν οἱ εἰκόνες τοῦ σταυροῦ.

* * *

Ὁ σταυρὸς ἄλλοτε ἐτιμᾶτο πολύ. Σήμερα ντρεπόμεθα νὰ κάνουμε τὸ σταυρό μας. Καὶ μόνο αὐτό; Ὑπάρχουν καὶ γλῶσσες ποὺ τὸν βλαστημοῦν!

Ὦ Χριστέ, ὦ Παναγιά, ὦ ἅγιοι, ὦ τίμιε σταυρέ, ἐλεήσατέ μας. Ἀξιώσατέ μας νὰ μετανοήσουμε ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ νὰ ποῦμε· *«Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ του»* (Λουκ. 23,42). Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία. Πρώτη εκφώνησις ι. ναού Σουρμένων - Αθηνών 13-8-1962. Καταγραφή και συντμήσεις 9-9-2001